

Sygn. akt V GC 514/17 upr

WYROK WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ryszard Kołodziejcki
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Justyna Kołakowska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2017 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. D.

przeciwko Firmie Handlowo-Uslugowej "A." spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Firmy Handlowo-Uslugowej "A." spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powódki K. D. kwotę 3 471,80 zł (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 1 396,30 zł (tysiąc trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych trzydzieści groszy) od dnia 14 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 2 075,50 zł (dwa tysiące siedemdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt groszy) od dnia 12 września 2016 roku do dnia zapłaty.

II. zasądza od pozwanej Firmy Handlowo-Uslugowej "A." spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powódki K. D. kwotę 947 zł (dziewięćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 514/17

UZASADNIENIE

Powódka K. D. wniosła o zasądzenie od pozwanej Firmy Handlowo-Uslugowej "A." spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. kwoty 3 471,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej powódka i pozwana zawarły dwie ustne umowy w lipcu i sierpniu 2016 r., których przedmiotem było wykonanie prania pościeli i ręczników z wykończeniem. Umowy zostały przez powódkę wykonane należycie, tj. w określonym terminie zostało wykonane pranie z wykończeniem pościeli i ręczników, po czym powódka zwróciła je w całości pozwanej. W związku z wykonaniem usługi powódka wystawiła pozwanej dwie faktury: pierwszą na kwotę 1 396,30 zł z terminem płatności

do dnia 14 sierpnia 2016 r. oraz drugą na kwotę 2 075,50 zł z terminem płatności do dnia 12 września 2016 r. Obie faktury nie zostały zapłacone.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy w Toruniu nakazał pozwanej zapłatę na rzecz powoda dochodzonej pozwem kwoty wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę i kosztami procesu (k. 29).

Powyższy nakaz pozwana zaskarżyła w całości, podnosząc zarzut niewykonania przez powódkę świadczenia wzajemnego. Pozwana wniosła o zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu przyznała, że zawarła z powódką ustną umowę, której przedmiotem było wykonanie prania pościeli i ręczników. Zaprzeczyła jednak, że powódka wywiązała się z umowy. Wskazała, że powódka nie rozliczyła się z nią z powierzonych jej pościeli i ręczników. W szczególności w ramach jednej tylko partii powódka odebrała od pozwanej 220 kg bielizny, a zwróciła wyprane 140 kg (k. 34-35).

W piśmie z dnia 15 marca 2017 r. powódka podtrzymała stanowisko, że umowa wykonana została przez nią należycie oraz że w terminie zwróciła w całości wyprane rzeczy. Powódka podkreśliła, że pozwana w żaden sposób nie informowała jej, że nie otrzymała w całości, po wykonaniu usługi, przekazanej pościeli i ręczników, a do czasu otrzymania wezwania do zapłaty nie kwestionowała ilości zwróconych rzeczy (k. 45).

Sąd ustalił co następuje

Powódka K. D. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie prania i czyszczenia wyrobów włókienniczych i futrzarskich. Pozwana Firma Handlowo-Usługowa "A." spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie hotelarstwa.

(**dowód** : wydruk (...) k. 12-13 akt; odpis KRS k. 14-20, 37-40 akt)

Pozwana była pierwotnie klientem pralni S. z P.. Od marca 2016 r. pozwana rozpoczęła współpracę z powódką. Pozwana oddawała powódce rzeczy do prania: pościel, ręczniki, obrusy, firany i zasłony. W sezonie, tj. od końca kwietnia do września 2016 r. samochód powódki jeździł codziennie do C., zabierał rzeczy do prania od różnych klientów i odwoził w dniu następnym po zmaglowaniu. Proces prania wygląda u powódki w ten sposób, że najpierw pierze się rzeczy, a później po wysuszeniu oddaje się je do magła. Proces prania nie jest natychmiastowy. Czas oczekiwania wynosił jedną dobę.

Wszyscy inni klienci powódki akceptowali takie zasady. Jedynie od strony pozwanej były stale telefony ponaglące do wykonania prac. Przy zawieraniu umowy zawsze jest określony minimalny czas trwania prania. Klienci są informowani, że proces prania musi trwać jakiś czas i godzą się na to. Pozwana wiedziała, jak długo będzie trwało pranie. Pozwana od samego początku współpracy ponaglała powódkę do szybszego wykonywania usługi prania. Pozwana miało za mało pościeli na zmianę w prowadzonym pensjonacie. Od pozwanej nigdy nie przyjeżdżała żadna karta z ilością kilogramów bielizny.

W lipcu i sierpniu 2016 r. powódka i pozwana zawarły dwie ustne umowy, których przedmiotem było wykonanie prania pościeli i ręczników z wykończeniem. Pod koniec sierpnia 2016 r. do siedziby powódki przy ul. (...) w T. przyjechała właścicielka pozwanej, która wyrwała bieliznę z rąk pracownicy powódki M. Ś., żądając szybszej pracy oraz krzycząc, że goście czekają, a ona nie ma pościeli i że i tak nie zapłaci za wykonaną usługę. To było pranie, które dzień wcześniej zostało przywiezione, było już wyprane, tylko było jeszcze w trakcie maglowania.

Umowy z lipca i sierpnia 2016 r. zostały wykonane przez powódkę należycie, tj. w określonym terminie zostało wykonane pranie z wykończeniem pościeli i ręczników, po czym powódka zwróciła je w całości pozwanej. Bezpośrednio po wykonaniu umowy pozwana nie składała reklamacji co do jakości i ilości usług wykonanych przez powódkę.

Nie mogło dojść do pomyłki w załadunku, bo kierowcy, którzy odbierali bieliznę albo sami ją pakowali albo była już ona spakowana w workach poprzedniej pralni. Kierowcy zawsze przypinali kartki do worków, żeby nie pomylić rzeczy. Rzeczy pozwanej przywożone były w workach firmy (...). Rzeczy od jednego klienta były razem składowane i oznakowane, dlatego nie można było pomylić co do kogo należało. W momencie wywożenia bielizna była ważona.

(**dowód** : zeznania świadka M. Ś. k. 59-60 akt; zeznania świadka B. W. k. 60-61 akt; zeznania świadka A. G. k. 69v-70 akt; zeznania powódki k. 93-93v akt; częściowo zeznania świadka A. (...) k. 70 akt)

W związku z wykonaniem usług objętych umowami z lipca i sierpnia 2016 r. powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 396,30 zł z terminem płatności do dnia 14 sierpnia 2016 r. oraz fakturę VAT nr (...) na kwotę 2 075,50 zł z terminem płatności do dnia 12 września 2016 r. Faktury nie zostały zapłacone.

(**dowód** : faktury VAT k. 21-22 akt)

W dniu 15 września 2016 r. powódka wysłał do pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty w/w kwot w terminie 7 dni. W odpowiedzi pozwana w piśmie z dnia 22 września 2016 r. poinformowała, że wystawione faktury nie zostaną zrealizowane, ponieważ nie zostały jej zwrócone wszystkie ręczniki i pościel.

(**dowód** : wezwanie do zapłaty k. 23 akt; pismo pozwanej k. 24 akt)

Sąd zważył co następuje

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przedłożone przez powoda dokumenty, zeznania świadków oraz zeznania powódki.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów w całości, gdyż nie budziły one wątpliwości co do swojej prawdziwości, a żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadków M. Ś. (k. 59-60), B. W. (k. 60-61), A. G. (k. 69v-70) oraz zeznania powódki (k. 93-93v). Zeznania te były spójne, logiczne i konsekwentne, wzajemnie się uzupełniały, a ponadto znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym w postaci faktur i wezwania do zapłaty. W szczególności Sąd uznał za wiarygodne twierdzenie o należyтым wykonaniu przez powódkę umów z lipca i sierpnia 2016 r. Zeznania w/w świadków są ponadto zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, ponieważ wiadome jest, że usługa prania nie zostanie wykonana „od ręki”, lecz niezbędny jest okres oczekiwania na wysuszenie i zmaglowanie.

Sąd nie dał wiary twierdzeniu świadka A. (...) (k. 70), że od powódki wracały mniejsze ilości bielizny niż te, które były jej oddawane do prania, ponieważ nie zostało ono w żaden sposób poparte jakimkolwiek innym dowodem lub choćby uprawdopodobnione. W szczególności twierdzenia tego nie potwierdziła była pracownica pozwanej A. W. (k. 92v-93), która zeznała, że pozwana otrzymywała to, co oddawała do pralni, ale ewentualnie z opóźnieniem. Przeciwno twierdzeniu o niezwróceniu całości powierzonych bielizny przemawia przede wszystkim okoliczność, iż po wykonaniu umowy pozwana nie składała reklamacji co do jakości i ilości usług wykonanych przez powódkę. Twierdzenie o niezwróceniu całości powierzonych bielizny pojawiło się po raz pierwszy dopiero w reakcji na wezwanie do zapłaty (k. 24). Pozwana w żaden sposób nie udowodniła, że wcześniej informowała powódkę, iż nie otrzymała w całości pościeli i ręczników zgodnie z ilością kilogramów przekazanych do prania.

Powództwo jest zasadne w całości.

Żądanie pozwu obejmowało zapłatę kwot 1 393,30 zł i 2 075,50 zł objętych fakturami VAT nr (...) za wykonanie usługi prania. Podstawę prawną żądania pozwu stanowił zatem art. 735 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c.

Bezspornym było zawarcie przez strony w lipcu i sierpniu 2016 r. dwóch ustnych umów, których przedmiotem było wykonanie prania pościeli i ręczników z wykończeniem. Przedmiotem sporu było należyte wykonanie umów przez

powódkę. Pozwana odmówiła zapłaty wynagrodzenia za wykonane usługi, podnosząc, iż umowy zostały wykonane przez powódkę nienależycie, ponieważ nie zwrócono jej takiej samej ilości bielizny, którą oddała do prania.

Dla merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy podstawowym zagadnieniem była ocena Sądu, na kim spoczywa obowiązek udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Ciężar udowodnienia faktu zgodnie z art. 6 k.c. spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ogólnie przyjmuje się, że rzeczą powoda jest wykazanie faktów, z których wywodzi prawo, a rzeczą pozwanego - faktów niweczących to prawo. Zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76, z glosą A. Zielińskiego, Palestra 1998, nr 1-2, s. 204; wyrok SN z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 70/96, OSNC 1997, nr 8, poz. 113; uzasadnienie wyroku SN z dnia 16 grudnia 1997 r., II UKN 406/97, OSNAPIUS 1998, nr 21, poz. 643; uzasadnienie wyroku SN z dnia 11 października 2000 r., II UKN 33/00, OSNP 2002, nr 10, poz. 251). Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodzenia co do tych okoliczności na niej spoczywał, zaś sąd powinien wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów (zob. wyrok SA w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r., I ACa 613/12, LEX nr 1294695).

W ocenie Sądu powódka udowodniła fakt należytego wykonania umów zawartych z pozwaną w lipcu i sierpniu 2016 r. Należyte wykonanie umów zostało potwierdzone zeznaniami pracowników powódki M. Ś., B. W., A. G. oraz zeznaniami samej powódki. Pozwana natomiast w żaden sposób nie wykazała nienależytego wykonania umów przez powódkę, w szczególności nie udowodniła twierdzenia o niezwróceniu całości powierzonych bielizny.

Podsumowując powyższe rozważania, należy stwierdzić, iż roszczenie powódki było w pełni uzasadnione, bowiem wykazała ona fakt istnienia zobowiązania i jego wysokości. W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanej Firmy Handlowo-Usługowej "A." spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powódki K. D. kwotę 3 471,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 1 396,30 zł od dnia 14 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 2 075,50 zł od dnia 12 września 2016 roku do dnia zapłaty.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c.

Odnośnie kosztów orzeczono zgodnie z art. 98 §1 i 3 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W przedmiotowej sprawie stroną przegrywającą sprawę w całości była pozwana i to ona winna zwrócić powodowi poniesione koszty procesu. Do niezbędnych kosztów postępowania w niniejszej sprawie w kwocie 1017 zł należy zaliczyć opłatę sądową od pozwu w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego powódki w kwocie 900 zł ustalone zgodnie z §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.